

Dictamen en relació amb la consulta formulada per un Ajuntament sobre la possibilitat de facilitar determinada informació continguda en un expedient conclos de llicència d'activitat

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'un Ajuntament en el que es demana que l'Autoritat emeti un dictamen per valorar si facilitar determinada informació continguda en un expedient conclos de llicència d'activitat pot suposar una vulneració de la legislació sobre protecció de dades.

En concret, exposa que una persona, que no té la consideració de persona interessada en l'expedient, ha sol·licitat saber el nom de la persona que porta un determinat establiment comercial i el seu CIF –entenem que vol dir el seu NIF o número d'identificació fiscal-. En la sol·licitud no s'exposa cap motiu específic.

Analitzada la consulta, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto el següent dictamen:

I

(...)

II

Pel que es desprèn de la documentació que acompanya la consulta, la persona titular de l'establiment en relació amb el qual es sol·licita la informació és una persona física, per la qual cosa tindria la consideració de dada de caràcter personal art. 3.a) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD)) i li seria d'aplicació la normativa de protecció de dades.

Cal tenir present que l'article 2.3 del Reglament de desplegament de l'LOPD (RLOPD), aprovat pel Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, ha establert que les dades relatives a empresaris individuals, quan facin referència a ells en la seva qualitat de comerciants, industrials o naviliers s'han d'entendre excloses del règim d'aplicació de la protecció de dades de caràcter personal. Però no sembla que en un cas com el que ens ocupa pugui aplicar-se aquesta excepció. I això, no només per la necessària prevalença del que estableix la LOPD i pels dubtes que pot generar qualificar com a comerciant el titular d'un establiment dedicat a l'activitat de "cafè" –sobre això ens remetem al que ja vam exposar al nostre dictamen CNS 53/2013, que es pot consultar al web d'aquesta Autoritat-, segons s'esmenta a l'expedient, sinó

perquè tampoc semblaria que es pugui concloure inexorablement que el context en el que es pugui emprar aquesta informació estigui exclusivament vinculada a la condició de comerciant.

Des del punt de vista de la protecció de dades personals, facilitar l'accés a la informació personal continguda en un expedient d'atorgament de llicència d'activitat, constitueix una cessió de dades (article 3.i) LOPD) que, com a tal, s'ha de sotmetre al règim previst, amb caràcter general, per a les cessions o comunicacions de dades a la LOPD.

L'article 11.1 de la LOPD estableix que *“les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat”*.

El mateix article disposa, en el seu apartat 2, que el dit consentiment no és necessari quan, entre d'altres excepcions, la cessió està autoritzada per una llei o norma amb rang de llei (lletra a)).

Tenint en compte que l'accés se sol·licita en relació amb la informació que consta en un expedient administratiu conclòs cal fer menció, en aquest sentit, a l'article 37 de la LRJPAC. Aquest article disposa, en la seva nova redacció modificada per la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que:

“1. Los ciudadanos tienen derecho a acceder a la información pública, archivos y registros en los términos y con las condiciones establecidas en la Constitución, en la Ley de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno y demás leyes que resulten de aplicación.”

El Títol I de la citada Llei 19/2013 –en vigor des del 10 de desembre de 2014- regula la transparència de l'activitat pública, dedicant específicament el seu Capítol III a regular el dret d'accés a la informació pública.

D'acord amb l'article 12 de la Llei 19/2013, *“todas las personas tienen derecho a acceder a la información pública, en los términos previstos en el artículo 105.b) de la Constitución Española, desarrollados por esta Ley. Asimismo, y en el ámbito de sus respectivas competencias, será de aplicación la correspondiente normativa autonómica.”*

Per altra banda, tot i que, per raons temporals, la Llei del Parlament de Catalunya 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, no resulta encara d'aplicació al cas que ens ocupa, les consideracions que es fan en aquest dictamen serien també aplicables un cop entri en vigor el proper 1 de juliol.

III

D'acord amb l'article 13 de la Llei 19/2013, s'entén per informació pública *“los contenidos o documentos, cualquiera que sea su formato o soporte, que obren en poder de alguno de los sujetos incluidos en el ámbito de aplicación de este título y que hayan sido elaborados o adquiridos en el ejercicio de sus funciones”*.

Així doncs, la informació de què disposa l'entitat consultant inclosa en l'expedient d'atorgament de la llicència d'activitat té la consideració d'informació pública. Ara bé, en la mesura que incorpora informació de caràcter personal, que no és especialment protegida, ni es tracta de dades merament identificatives relacionades amb l'organització o el funcionament de l'administració, serà d'aplicació la limitació establerta a l'apartat tercer de l'article 15 d'aquesta Llei:

“3. Cuando la información solicitada no contuviera datos especialmente protegidos, el órgano al que se dirija la solicitud concederá el acceso previa ponderación suficientemente razonada del interés público en la divulgación de la información y los derechos de los afectados cuyos datos aparezcan en la información solicitada, en particular su derecho fundamental a la protección de datos de carácter personal.

Para la realización de la citada ponderación, dicho órgano tomará particularmente en consideración los siguientes criterios:

- a) El menor perjuicio a los afectados derivado del transcurso de los plazos establecidos en el artículo 57 de la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español.*
- b) La justificación por los solicitantes de su petición en el ejercicio de un derecho o el hecho de que tengan la condición de investigadores y motiven el acceso en fines históricos, científicos o estadísticos.*
- c) El menor perjuicio de los derechos de los afectados en caso de que los documentos únicamente contuviesen datos de carácter meramente identificativo de aquéllos.*
- d) La mayor garantía de los derechos de los afectados en caso de que los datos contenidos en el documento puedan afectar a su intimidad o a su seguridad, o se refieran a menores de edad.”*

És a dir, que caldrà fer una ponderació entre els danys que es podrien causar en el dret a la protecció de dades si es dóna accés, i els beneficis que per a l'interès públic es poden derivar de donar accés a aquesta informació per part de terceres persones.

En el cas que ens ocupa no s'ha especificat en la sol·licitud el motiu en què es fonamenta. La concreció del motiu que fonamenta la sol·licitud no és un requisit obligatori (art. 17.3 de la Llei 19/2013) però la seva absència impedeix tenir-ho en compte a l'hora de fer la ponderació a què es refereix l'article 15.3.

D'acord amb això, i tenint en compte que es tracta de dades identificatives d'una persona titular d'un establiment obert al públic, sembla que caldria concloure que el dret a l'accés a la informació pública podria justificar la divulgació del nom i cognoms de la persona titular de l'establiment. Ara bé, no sembla que es pugui arribar a aquesta mateixa conclusió pel que fa al NIF.

Tenint en compte que en la sol·licitud no s'ha fet referència a cap motiu concret que justifiqui l'accés al NIF, cal tenir en compte que la finalitat genèrica de control l'actuació dels poders públics sembla que es pot assolir accedint exclusivament al nom i cognoms de la persona que ha obtingut una llicència d'activitat per a aquest tipus d'establiment, sense necessitat d'accedir al NIF. Cal no oblidar que la finalitat de la transparència és el control dels poders públics i que

l'accés al NIF més aviat seria una mesura orientada al control de la persona titular de la llicència.

A la vista doncs de la sol·licitud concreta analitzada, no semblaria justificat l'accés a la informació relativa al NIF.

D'acord amb les consideracions fetes en aquests fonaments jurídics en relació amb la consulta plantejada en relació amb la possibilitat de facilitar determinada informació continguda en un expedient conclòs de llicència d'activitat pugui suposar una vulneració de la legislació de protecció de dades personals, es fan les següents,

Conclusions

En el supòsit plantejat a la consulta, la Llei 19/2013 habilita la comunicació de les dades relatives al nom i cognoms de la persona titular d'una determinada llicència d'activitat d'un establiment obert al públic. En canvi, a la vista de la sol·licitud analitzada no sembla justificada la divulgació del NIF d'aquesta persona.

Barcelona, 20 de març de 2015